

Sygn. akt VII K 1102/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Urlińska

Protokolant: Agnieszka Michałowska

w obecności Prok. Prok. Rej. – M. S. (1)

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2015 r. sprawy:

D. R., syna M. i B. z domu F., ur. (...) w O.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

- 1) Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 09.11.2006 r., w sprawie II K 231/06, za czyn z art. 190 § 1 kk popełniony w dniu 07.05.2006 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, zarządzonej do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 17.09.2009r. sygn. akt II Ko 1154/09;
- 2) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 15.12.2006 r., w sprawie II K 1600/06, za czyn z art. 157 § 2 kk, popełniony w dniu 02.05.2006 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, zarządzonej do wykonania postanowienia Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 17 września 2009 r. w sprawie o sygn. akt II Ko 1153/09;
- 3) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 09.03.2007r. w sprawie VII K 234/07, za czyn z art. 190 § 1 kk popełniony w dniu 01.01.2007r. na karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności;
- 4) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 21.04.2009 r. w sprawie II K 328/09, za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk popełniony w dniu 12.01.2009r. na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- 5) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 18.12.2013r. w sprawie VII K 1184/13, za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 20 lipca do 5 sierpnia 2013r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz czyn z art. 119 § 1 kw w zw. z § 2 kw popełniony w dniu 6 sierpnia 2013r. na karę 30 dni aresztu;
- 6) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 04.06.2014r. w sprawie VII K 342/14, za dwa czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 02 marca 2013r. i 12 marca 2013r. na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

Przy czym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie II K 1170/09 połączono skazanemu prawomocne wyroki Sądu Rejonowego w Ostrołęce w sprawie sygn. akt II K 231/06 i Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie sygn. akt II K 1600/06 i wymierzono mu karę łączną 11 miesięcy pozbawienia wolności,

I. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 569 § 1 kpk łączy orzeczone skazanemu D. R. w prawomocnych wyrokach: Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie o sygn. akt **VII K 1184/13 i** w sprawie o sygn. akt **VII K 342/14** kary pozbawienia wolności i wymierza skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku i 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk umarza postępowanie w zakresie dotyczącym wyroków w sprawach: Sądu Rejonowego w Ostrołęce sygn. akt II K 231/06 i Sądu Rejonowego sygn. akt II K 1600/06 objętych wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie II K 1170/09;

III. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie odnośnie do wyroków Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawach o sygn. akt VII K 234/07 i II K 328/09 ;

IV. na podstawie art. 576 § 1 kpk pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, a nie objęte wyrokiem łącznym, pozostawia do odrębnego wykonania;

V. na podstawie art. 577 kpk na poczet kary łącznej orzeczonej wobec skazanego w punkcie I sentencji niniejszego wyroku zalicza okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach w których kary połączono, w tym okresy kar dotychczas odbytych;

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. M. kwotę 240, (dwustu czterdziestu) złotych oraz kwotę złotych z tytułu podatku VAT, za nieopłaconą obronę skazanego z urzędu;

VII. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt VII K 1102/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. R., został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

7) Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 09.11.2006 r., w sprawie II K 231/06, za czyn z art. 190 § 1 kk popełniony w dniu 07.05.2006 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, zarządzonej do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 17.09.2009r. sygn. akt II Ko 1154/09.

(dowód: informacja z K. k. 6-6v. odpis wyrok k. 17, 26 akt sprawy II K 1170/09, odpis postanowienia k. 18 akt postępowania II K 1170/09)

8) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 15.12.2006 r., w sprawie II K 1600/06, za czyn z art. 157 § 2 kk, popełniony w dniu 02.05.2006 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, jednocześnie na podstawie art. 71§1kk orzeczono 50 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych. Przedmiotowa kara pozbawienia wolności została zarządzona do wykonania postanowienia Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 17 września 2009 r. w sprawie o sygn. akt II Ko 1153/09;

(dowód: informacja z K. k. 6-6v. odpis wyroku k. 14-15 akt sprawy II K 1170/09, odpis postanowienia k. 16 akt postępowania II K 1170/09)

9) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 09.03.2007r. w sprawie VII K 234/07, za czyn z art. 190 § 1 kk popełniony w dniu 01.01.2007r. na karę łączną 10 (dziesięć) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 20 godzin w miesiącu.

(dowód: informacja z K. k. 6-6v. odpis wyroku k. 11 akt sprawy II K 1170/09),,

10) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 21.04.2009 r. w sprawie II K 328/09, za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk popełniony w dniu 12.01.2009r. na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

(dowód: informacja z K. k. 6-6v. odpis wyrok k. 12-12v. akt sprawy II K 1170/09).

11) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 18.12.2013r. w sprawie VII K 1184/13, za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 20 lipca do 5 sierpnia 2013r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz czyn z art. 119 § 1 kw w zw. z § 2 kw popełniony w dniu 6 sierpnia 2013r. na karę 30 dni aresztu.

(dowód: informacja z K. k. 6-6v. , odpis wyroku k. 9-10, opis postanowienia k. 11).

12) Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 04.06.2014r. w sprawie VII K 342/14, za dwa czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 02 marca 2013r. i 12 marca 2013r. na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

(dowód: informacja z K. k. 6-6v. , odpis wyroku 12-12v.

Przy czym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie II K 1170/09 połączono skazanemu prawomocne wyroki Sądu Rejonowego w Ostrołęce w sprawie sygn. akt II K 231/06 i Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie sygn. akt II K 1600/06 i wymierzono mu karę łączną 11 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonywanie zakończyło się w całości w dniu 28 lutego 2013r.

(dowód: informacja z K. k. 6-6v. odpis wyroku k. 34 akt postępowania II K 1170/09, zawiadomienie o zwolnieniu ze sprawy k. 51, informacja o pobytach i orzeczeniach k. 17-20)

Skazany odbywa obecnie karę pozbawienia wolności w sprawie VII K 342/14, z opinii wynika, że od kwietnia 2013r. skazany nie mieszkał z rodzicami, nocował na klatce schodowej lub u kolegów. Wymieniony jest osobą uzależnioną od narkotyków, nadużywa alkoholu. Od końca szkoły podstawowej D. R. stwarzał problemy wychowawcze. Po osadzeniu wymieniony ukończył program Krótkiej Interwencji.

Decyzja Komisji Penitencjarnej Zakładu Karnego w D. z 20 listopada 2014r. skazany został skierowany do odbycia kary w zakładzie karnym typu zamkniętego, z uwagi na to, że w warunkach zakładu półotwartego systematycznie popełniał przekroczenia. Obecnie przebywa w Zakładzie Karnym w K., a karę odbywa w systemie zwykłym. Nie jest on zainteresowany zmianą systemu odbywania kary. Nie pracuje i nie przejawia zainteresowania podjęciem zatrudnienia w Zakładzie Karnym. Obecnie poddał się porządkowi i dyscyplinie panującej w oddziale i nie sprawia problemów wychowawczych. D. R. na mocy jednego z orzeczeń został wobec niego orzeczony środek karny na podstawie art. 46 § 1 kk którego jednak nie wykonuje. Wymieniony deklaruje krytyczną postawę wobec popełnionych czynów. W czasie odbywania akry nie był nagradzany regulaminowo, trzy raz został dyscyplinarnie ukarany. Jego zachowanie w warunkach izolacyjnych jest oceniane jako niedostateczne.

(dowód: opinia o skazanym k. 16)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny może zapaść tylko wtedy, kiedy zachodzą warunki orzeczenia kary łącznej określone w art. 85 kk.

Jak zaś stanowi art. 85 kk jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

W przedmiotowym postępowaniu Sąd miał do czynienia jedynie z jednym tzw. realnym zbiegiem przestępstw objętych wymienionymi wyżej wyrokami. Mianowicie warunki do orzeczenia kary łącznej zostały spełnione w przypadku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie o sygn. akt VII K 1184/13 - za czyn z punktu I popełniony w okresie od 20 lipca do 5 sierpnia 2013r., a także kary pozbawienia wolności orzeczonej

wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 04 czerwca 2014 r. w sprawie VII K 342/14 za czyn popełniony od 02 marca 2013r. do 12 marca 2013 r.

Pierwszym chronologicznie wyrokiem w znaczeniu art. 85 k.k. dla grupy przestępstw podlegających łączeniu jest wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie, z dnia 18 grudnia 2013r. w sprawie o sygn. akt VII K 1184/13. W realnym zbiegu do czynu popełnionego przez skazanego a objętego wymienionym powyżej wyrokiem pozostaje przestępstwo objęte wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 04 czerwca 2014 r. w sprawie o sygn. akt VII K 342/14 albowiem jak wskazano powyżej zostało ono popełnione od 02 marca 2013 r. do 12 marca 2013r. Z powyższego wynika więc, że zostały one popełnione przed wydaniem wyroku w sprawie o sygn. akt VII K 1184/13.

Zauważyć jednak należy, że czyn II popełniony w dniu 06 sierpnia 2013r. objęty wyrokiem w sprawie VII K 1184/13 stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 kw w zw. z § 2 kw i orzeczono za niego karę 30 dni aresztu, która w myśl przepisów rozdziału IX kodeksu karnego nie podlega łączeniu.

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. Sąd, orzekając kary łączne pozbawienia wolności w miejsce kar jednostkowych orzeczonych za zbiegające się przestępstwa zastosował zasadę asperacji.

Zgodnie z treścią powołanego przepisu Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa, tj. z zastosowaniem absorpcji do ich sumy, tj. z zastosowaniem zasady kumulacji. Sąd podzielił wyrażany w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, że zasadę absorpcji czy kumulacji, jako rozwiązania skrajne, powinny być rozstrzygnięciami raczej o charakterze wyjątkowym. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02. 12.1975 r. sygn. akt Rw. 628/75, OSNKW 1976, z. 2, poz. 33) Identyczne stanowisko jak Sądu Najwyższego prezentowane jest w doktrynie. (tak też Komentarz do Kodeksu Karnego część ogólna K. Buchały, A. Zolla i innych - Kantor Wydawniczy s. c., Zakamycze 1998 r, str. 563) Priorytetową zasadą kary łącznej powinna być, zatem zasada asperacji, zgodnie z którą najwyższa kara jednostkowa podlega zaostrzeniu i na tej też zasadzie Sąd oparł wymiary kary łącznej pozbawienia wolności w przedmiotowej sprawie.

Sytuacja skazanego w wyniku zastosowania wskazanej zasady ulega polepszeniu, Sąd wymierzył mu bowiem karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku i 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, w sytuacji, w której najwyższa kara jednostkowa wynosiła 1 (jeden) rok i 4 (cztery) miesiące pozbawienia wolności, suma kar wynosiła zaś 2 (dwa) lata pozbawienia wolności.

Wydając wyrok łączny Sąd nie analizował okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzonych sprawach, lecz rozważał, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek podmiotowy czasowy lub przedmiotowy, a także czy okoliczności, które zaistniały po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej [tak też K. B., Wymiar kary łącznej, PiP 1972, nr 1, s. 55 i nast.; M. S., K. łączna w polskim prawie karnym, s. 78 i nast.].

W ocenie Sądu orzeczona kara łączna nie może stanowić dla skazanego zbyt znacznej premii płynącej z faktu popełnienia większej liczby przestępstw. Klóciłoby się to tak z wymogami prewencji ogólnej jak i szczególnej, gdyż prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego więcej niż jedno przestępstwo i praktycznie do bezkarności pewnych jego działań. W oparciu o tak ukształtowany wymiar kary łącznej sprawca wielokrotnie karany nie może być uprzywilejowany w porównaniu z osobą, która popełniła pojedyncze przestępstwo. (tak m.in. R. Góral – Kodeks Karny praktyczny komentarz , Wydawnictwo Zrzeszenia Prawników Polskich , W-wa 1998 r. na str.138 oraz Sąd Najwyższy w wyroku z dn.2.12.1975 OSNKW Nr 2 poz. 33).

W ocenie Sądu między czynami przypisanymi oskarżonemu, za które orzeczono kary jednostkowe podlegające łączeniu zachodzi związek przedmiotowy oraz czasowy, wyrażający się w fakcie, iż czyny te stanowią przestępstwa podobne popełnione w krótkim odstępie czasowym. Skazanemu przypisano bowiem szereg czynów przeciwko mieniu tj. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, a nadto czyny te zostały popełnione w okresie od 2 marca 2013r. do 5 sierpnia 2013r.

Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej mają jednakże cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma odnieść kara w stosunku do skazanego. Sąd uwzględnił w tym zakresie okoliczności zasze po wymierzeniu kar, w tym w zakresie wykonywania kary.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd uwzględnił opinię o skazanym. Wynika z niej, że zachowanie skazanego podczas pobytu w warunkach izolacji więziennej jest oceniane jako niedostateczne. W trakcie odbywania kar pozbawienia wolności wymieniony nie był nagradzany dyscyplinarnie, trzykrotnie natomiast został ukarany. Aktualnie jedna z tych kar dyscyplinarnych trwa. Wobec powyższego wskazać należy, że deklarowany przez skazanego krytyczny stosunek do popełnionych czynów nie jest szczery. Okoliczności wskazane w przedmiotowej opinii w ocenie Sądu, świadczą na nie korzyść skazanego i wskazują, iż nie poddaje się on procesowi resocjalizacji, przy zachowaniu wymogów określonych w art. 67 § 3 k.k.w.

Z uwagi na to, że wyroki w sprawach Sądu Rejonowego w Ostrołęce o sygn. akt II K 231/06 oraz Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie o sygn. akt II K 1600/06 są objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie II K 1170/09, a kolejne wyroki wydane wobec skazanego nie spowodowały wystąpienia nowych realnych zbiegów przestępstw wobec czego postępowanie w tym zakresie należało umorzyć na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk.

W pozostałym zakresie w jakim pozostałe wyroki nie podlegały łączeniu Sąd postępowanie umorzył w oparciu o art. 572 k.p.k.

W pozostałym zakresie nie objętym wyrokiem łącznym, Sąd na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. łączone wyroki pozostawił do odrębnego wykonania (pkt IV sentencji wyroku). Wyrokami tymi nie orzeczono bowiem wobec skazanego innych kar, ani środków karnych podlegających łączeniu.

Na podstawie art. 577 k.p.k., Sąd na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach w których kary połączono, w tym okresy odbytych kar pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu.

W oparciu o art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. M. kwotę 240 zł za nieopłaconą obronę skazanego z urzędu, przy czym Sąd na skutek oczywistego przeoczenia w wyroku tym nie podał kwoty zasądzonej tytułem podatku VAT od należnego wynagrodzenia, nie mniej jednak uchybienie to będzie usunięte postanowieniem wydanym stosownie do treści art. 626 § 2 kpk.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych uwzględniając fakt przebywania w Zakładzie Karnym.